

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

Mei 2021

nr. 41

Na een lange kwakkelende winter in Roemenië is de lente weer aangebroken. Na veel online lessen konden de kinderen een paar weken naar school. Na een kleine twee maanden kregen ze weer vier weken 'vakantie' zonder online les. Na het Roemeense paasfeest (maand later dan in Nederland) zijn de scholen weer begonnen. Ondanks de restricties is er weer veel gebeurd en hebben we genoeg om een nieuwsbrief vol te schrijven.

Actueel

Vergeleken met de verhalen uit Nederland en andere landen is Roemenië redelijk goed door de winter gekomen. Er was een avondklok en enkele restricties zijn er nog steeds. De scholen gingen dan weer open en dan weer dicht. Maar winkels zijn open geweest en kerkdiensten konden redelijk normaal doorgaan. Targu Mures heeft nooit relatief veel besmettingen gehad. In andere grote steden als Boekarest en Timisoara waren lock downs en strenge restricties. In onze omgeving viel dat mee. Een paar weken geleden kwamen we in het rood, maar vrij snel boog de lijn weer terug en nu zijn restaurants en terrassen met enkele beperkingen weer open. Nederland heeft Roemenië deze week als geel gebied aangemerkt waardoor het reizen ook makkelijker wordt.

Projecten

Het inloophuis, het educatieproject en het woon/ werk project zijn de afgelopen jaren de basis van ons werk. Van daaruit proberen we in de Roemeense maatschappij te staan. Een inspiratie, motivatie en voorbeeld te zijn voor onze werknemers, partnerorganisaties en iedereen met wie we in contact komen. Niet bang zijn om onze keuzes te motiveren vanuit het geloof in God. Omzien naar de zwakken in de samenleving doen we, omdat God dat van ons vraagt. Door educatie te verbeteren, geloven we dat kinderen kans hebben op een beter leven waarin ze meer mogelijkheden hebben om een levende relatie met God te hebben. We creëren banen en bevorderen economische activiteiten, omdat we geloven dat God inkomen door arbeid gegeven heeft om te voorzien in levensonderhoud.

" Gebedspunten "

- Dank voor duidelijkheid en genomen beslissingen.
- Dank dat het werkproject een impuls heeft gekregen de afgelopen maanden.
- Bid voor een eigen ruimte van waaruit we het educatieprogramma kunnen organiseren.
- Bid voor de nieuwe bewoner in het woon en werk project in Chirileu en voor wijsheid in het begeleiden van hem.
- Bid voor een goede reis en verblijf in Nederland.

Inloophuis / Straatwerk

Het opzeggen van de huur van ons eigen gebouw verlichtte de financiële druk en gaf ons tijd en rust om na te denken over de toekomst. Tijdens de wintermaanden hebben Petri en Jenó de mensen op straat en in de lokale nachtopvang bezocht. Jenó werkt toe naar zijn pensioen. Petri is op zoek naar een andere baan. Meer dan een jaar (al voordat de pandemie begon en het vorige bestuur hun vertrek aankondigde) zijn we zoekende naar hoe de toekomst eruit moet zien. We stellen elkaar vragen; Wat als Jenó met pensioen gaat? Hoe gaan we het werk vormgeven? Is er nog een doelgroep? (Want straatkinderen zoals we ze vroeger kenden zijn er niet meer zoveel.) Als er al een nieuwe doelgroep is, hoe kunnen we die doelgroep bereiken of zijn er andere organisaties die deze doelgroep al bereiken? Houden we iets in stand uit gewoonte of zien we er toekomst in? Wat is onze visie?

Voor het educatie project vinden we daar positieve antwoorden op zoals je verderop kunt lezen. Voor het inloophuis en straatwerk project konden we met Petri geen antwoorden vinden. Daarom hebben we besloten om ons voor de komende tijd op de kinderen in ons educatieproject te richten. Vrij snel nadat we deze beslissing genomen hadden, werden we gebeld door een maatschappelijk werkster van de stichting Alpha Transilvania. Al langere tijd is daar een inloopruimte, met douches en een kledingdepot, klaar voor gebruik, maar het was lastig om daar invulling aan te geven. Nu het voorjaar aanbreekt gaat Alpha in samenwerking met het gemeentehuis hun inloophuis in gebruik nemen. Tot aan zijn pensioen zal Jenó meedraaien in het team en zal hij daarna als vrijwilliger blijven helpen. Zo is er voor de doelgroep van volwassenen personen, waarvan een gedeelte ons inloophuis wel eens bezocht, iets nieuws ontstaan waarbij de lokale overheid betrokken is. Alpha is een professionele organisatie met gediplomeerde

medewerkers. Door de jaren heen hebben wij een goede band met de directeur en medewerkers opgebouwd. Daarnaast kunnen we bijdragen om dit project draaiende te houden door spullen voor persoonlijke hygiëne, schoonmaakmiddelen en levensmiddelen te doneren. Tevens door zelf aanwezig te zijn en, met Jenó, die zijn Bijbel altijd bij zich heeft en geen kans onbenut laat om te vertellen over de liefde van onze God en altijd voor en met mensen zal bidden.

Educatieproject (Debora)

Vragen over de toekomst stelden we ook voor het educatieproject. En onze collega Ireen bruist van de ideeën en initiatieven. Begin vorig jaar heeft ze een subsidie via de Hongaarse overheid weten te regelen. Het online lesgeven heeft ze onder de knie gekregen.

Ze overlegt met de directie van de scholen en met de leraressen. Samen met haar ga ik (Debora) op bezoek in de wijken en als een gezin hulp nodig heeft regel ik dat daarna zelf. In de periodes van online lesgeven zorgt Ireen ervoor dat de kinderen hun lesmiddelen en huiswerk thuis krijgen. In de periodes dat de scholen open zijn, is Ireen dagelijks in de verschillende Roma/zigeuner klassen. Ze geeft kinderen bijles of blijft na schooltijd met een groepje kinderen achter om te lunchen en daarna huiswerk te maken.

Dat we nu geen eigen gebouw hebben met een kantoortje, depot en klaslokaal is voor haar en mij wel een gemis. Op dit moment is het niet anders. Ik hoop dat als de situatie stabiel wordt, er weer een deur open gaat voor een plek van waaruit we de kinderen kunnen onderwijzen. Zowel door naschoolse activiteiten als voor een wekelijkse kinderbijbelclub waarin we de Bijbel kunnen openen en met de kinderen kunnen zingen over de liefde van Jezus. Deze maand hebben we de directeur gesproken om te kijken of we een lokaal kunnen gebruiken waarin we

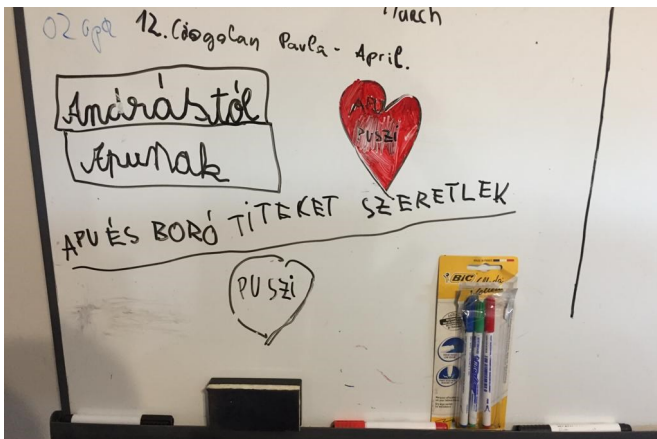

een kantoor/depot kunnen inrichten zodat we ons weer ergens kunnen organiseren na de zomer.

Woon werk project (Daan)

Het begin van het jaar hadden we een verdrietig moment. We kregen een bericht van overlijden van de man (Istvan) die zeven maanden in ons appartement heeft gewoond. In de afgelopen nieuwsbrief van Coming Home beschreef ik dat zo:

In een vorige nieuwsbrief schreef ik al over de moeilijke gesprekken die we met hem gevoerd hebben en het feit dat we hem na 7 maanden hebben laten gaan met het advies om zich opnieuw te melden bij de verslavingsorganisatie. Een maand geleden hoorden we dat hij was overleden, vermoedelijk door een combinatie van kalmeringsmiddelen en alcohol. Bedoeld of onbedoeld, zijn hart stopte ermee. Tijdens de begrafenis had ik te doen met zijn kinderen van 8 en 14 jaar. En ik dacht terug aan de foto onderaan dit bericht. Een eenvoudige tekening op een whiteboard in het kantoor bij het werkproject. Gemaakt door de kinderen toen ze voor het eerst bij hun vader logeerden. Een tekening waarin ze hun liefde voor Jezus en hun vader tot uitdrukking brachten. Ik zag hun blij gezichten weer voor me, toen de kinderen

voor het eerst sinds jaren weer een nacht bij hun vader hadden doorgebracht in het appartement. Ik herinner me hoe Istvan samen met zijn kinderen ging fietsen in de omgeving, films keek, preken luisterde en getuigde over zijn geloof. Hoe Istvan zijn dochter door een examenperiode geholpen heeft tijdens de lockdown en hoe trots hij op haar was.

Terwijl ik de begraafplaats weer afliep, troostte ik me met de gedachte dat hij met zijn kinderen deze herinneringen nog heeft kunnen maken. Vasthouden aan een paar kleine lichtpuntjes in een verdrietig einde van een intelligente man die ten onder is gegaan aan het verdoven van depressies en angstaanvallen. Daarnaast hebben we laten weten aan de verslavingszorgorganisatie dat de volgende persoon van harte welkom is om intrek te nemen in één van de appartementen.

Met dat laatste zijn we weer hard aan de slag. De renovatie gaat verder. Pal en ik (Daan) zijn bij Bonus Pastor langs geweest. Allereerst om de periode met Istvan te evalueren en te kijken hoe we nieuwe bewoners kunnen vinden voor de appartementen. Tijdens het bezoek spraken we ook over personen die in het verleden in therapie zijn geweest, maar nog steeds zoekenden zijn naar een veilige plek om te wonen. Een paar namen werden specifiek genoemd. Mannen die wel zelfstandig kunnen wonen, maar die een beetje begeleiding nodig hebben. Ze hebben geen uitkering, dus zullen ook inkomen nodig hebben. Dat is een uitdaging. Maar tijdens het gesprek keken Pal en ik elkaar aan en dachten, dit klinkt als een persoon die we in onze plannen vaak hebben beschreven. Een betrouwbaar persoon die het terrein onderhoudt, eenvoudig werk kan doen in de werkplaats en nergens anders terecht kan. Volgende week komt de eerste man bij ons wonen. Drie maanden op proef en als dat goed gaat dan is het doel dat hij permanent in één van de appartementen komt wonen.

De visie van het creëren van arbeidsplaatsen krijgt ook steeds meer vorm. Vorig jaar hadden we het moeilijk en alleen door donaties hebben we kunnen overleven en de salarissen kunnen betalen. Hoe anders is het dit jaar. Inmiddels hebben we team van 6 werknemers die we uit inkomsten van verkopen kunnen betalen. Dit is op dit moment het team: **Csaba** (al jaren clean na verslaving), **Marin** (Roma/zigeuner uit het dorp), **Erno** (Timmerman die werkloos was), **Barni M.** (productie medewerker die werkloos was), **Marcel** (werkloze buurman waar we waarschijnlijk een jaar subsidie voor krijgen omdat we hem aannemen boven een bepaalde leeftijd). En als laatste de belangrijkste: **Barna G.** (Bedenker van het

Recycl'Art merk, verkoop en productieleider die vooral verantwoordelijk is voor de groei van het afgelopen jaar). Naast dit vaste personeel komen er wekelijks jongeren van andere organisaties langs voor dagbesteding of om werkervaring op te doen.

Het is bijzonder om mee te maken dat een moeilijke periode omslaat in een periode waarin gemaakte plannen opeens lijken te gaan lukken. Zeker omdat het project steeds meer door lokale Roemenen geleid wordt. Ik kijk uit naar de komende periode om te ervaren hoe dit project zich verder zal ontwikkelen en dank God regelmatig voor Zijn zegeningen.

13 jaar

Deze maand wonen we al weer 13 jaar in Roemenië. Natuurlijk vragen we ons wel eens af of hier onze plek nog wel is. Zeker tijdens zo'n heftige periode waarin we nu leven. Maar de conclusie blijft; we zijn nog niet klaar. Het is goed om te zien dat Ireen, Barna en Pal steeds zelfstandiger kunnen werken. We willen hen persoonlijk en als team nog verder laten groeien. Nu weg gaan zou voelen als hen 'in de steek' laten.

Als we een matras wegbrengen of een gezin bezoeken, dan voelen we de machteloosheid en de uitzichtloosheid van de situatie. Het probleem gaat niet snel opgelost zijn. Een hele gemeenschap in een paar jaar veranderen is een utopie. Kinderen, met de gezinnen waar ze bij horen, individueel ondersteunen heeft meer kans van slagen.

We worstelen met onze rol als buitenlanders, die het allemaal beter weten, maar voelen ook de verantwoordelijkheid en jarenlange ervaring die we kunnen gebruiken. Als organisatie en als leidinggevenden kennen veel mensen ons. Afgelopen maand namen we nog deel aan een online vergadering waarin, vanuit de overheid, mogelijkheden werden uitgelegd om subsidie van het gemeentehuis te krijgen. Om de bijbehorende gids met richtlijnen en regels te begrijpen moet je wel doorgeleerd hebben en ook dit kunnen lokale medewerkers beter dan wij.

Het is fijn dat we steeds beter gaan samenwerken met andere organisaties zoals Alpha. Al langer kennen we het werk van een stichting met de naam 'Huis van liefde en genade' (geleid door Geta). Een paar jaar geleden heeft een Coming Home klusgroep daar een medische post gemaakt die nog steeds functioneert. Naast medische hulp worden veel mensen geholpen met geboorteaktes, ID bewijzen, pensioenaanvragen en andere noodzakelijk papierwerk. Een tijdje geleden spraken we Geta over het werk. Daarna hadden we het er samen over dat zij als Roemeense veel meer continuïteit en diepte kan brengen vergeleken met een buitenlander.

Daan is gevraagd om mee te helpen aan een training in juli voor beginnende sociale ondernemingen. Het besef dat er naast donaties en geven, andere manieren zijn om mensen te helpen begint steeds meer te komen in Roemenië. Ineens worden wij gezien als 'deskundigen', terwijl het voelt alsof we nog maar net begonnen zijn en nog niets voor elkaar gekregen hebben.

Privé

In juni hopen we weer naar Nederland te komen voor een bruiloft. Hoe en op wat voor manier deze door zal gaan is nog even afwachten. Gelukkig is het reizen naar Nederland makkelijker geworden en hoeven we in Nederland niet in quarantaine. Onze kinderen kijken er naar uit om hun opa's, oma's, ooms, tantes en neefjes en nichtjes weer te zien.

- Wordt vervolgd...- ;-)

Steun en sponsoring

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Stichting Coming Home! betaalt geen salaris aan Nederlandse vrijwilligers. Ons levensonderhoud bestaat uit giften. Velen sponsors hebben ons werk al mogelijk gemaakt, ook u kunt iets bijdragen aan onze roeping door ons te steunen en een eenmalige of maandelijkse gift over te maken naar rekeningnummer: NL26RAB00134578163 t.n.v. Stichting Coming Home, Krimpen a/d IJssel, o.v.v. 'Daan en Debora'. U, die ons al jaren steunt, hartelijk bedankt!

Correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den IJssel